

Հայաստանի եվ Լիբանանի «Կիրառի գեսապանը». Մկրտիչ Միքայելյան

2023 թ. Կիրառի օլիմպիադայում Ուկե
մեդալով պարգևատրվելու առիթով
Մկրտիչ Միքայելյանը հյուրընկալվեց
Մեծի Տաճար Կիլիկիո Արամ Ա.
Լաթողիկոսին

8

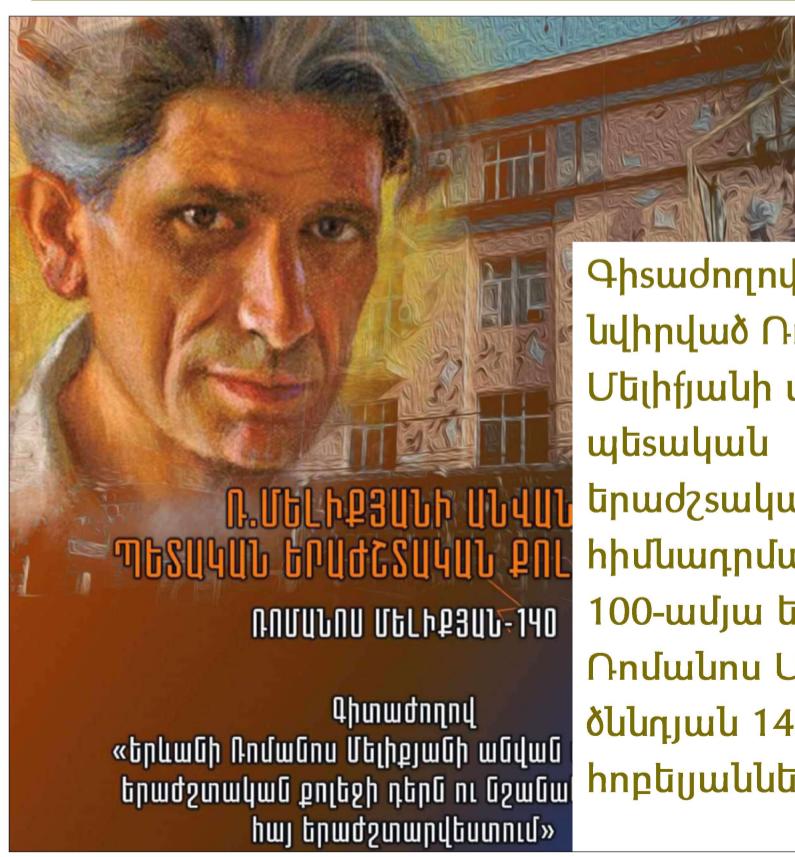

Խոմարդում Կոմիտասի շիրիմին
Սեպտեմբերի 26-ին, Կոմիտաս Վարդապետի ծննդյան 154-ամյակի առիվ Տ. Մատոհիկ արեդա Կարա-
պետյանը հոգեհանգստյան կարգ կատարեց Կոմիտասի պանթեոնում՝ մասնակցությամբ «Գեղարդ»
երգեցիկ խմբի: ԿԳՍՍ նախարարի տեղակալ Դանիել Դանիելյանը, Կոմիտասի թանգարան-
ինստիտուտի աշխատակազմը, մի խումբ մշակութային գործիչներ և արվեստասերմեր ծաղկմեր
խոնարհեցին Վարդապետի շիրիմին: Արարողության ավարտին կոմիտասյան կատարումով ելույթ
ունեցած Յայաստանի ազգային ակադեմիական երգչախումբը, գեղարվեստական ղեկավար և
գլխավոր դիրիժոր՝ Շովկիննես Զեքիջյան

«ՀՀ ԳԱԱ-80. հայ ակադեմիական
արվեստագիտության երախտավորները.
Գնորդ Գյողակյան» գիտաժողովը մասնակիցները և հյուրերը

3

Ռ.ՄԵԼԻՔՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ
ՊԵՏԱԿԱՆ ԵՐԱԺԾԾԱԿԱՆ ՔՈՂ
ՌՈՄԱՆՈՍ ՄԵԼԻՔՅԱՆ-140

Գիտաժողով
«Երևանի Ռոմանոս Մելիքյանի անվան
Երաժշտական քոլեջի դերն ու նշանա
հայ երաժշտարվեստում»

Գիտաժողով՝
Նվիրված Ռոմանոս
Մելիքյանի անվ.
պետական
Երաժշտական բոլեզի
հիմնադրման
100-ամյա եւ
Ռոմանոս Մելիքյանի
ծննդյան 140-ամյա
հորեսաններին

4

ՀՀ ԳԱԱ ԱԻ տնօրեն՝ Աննա Ասատրյան, ԿԳՍՍ նախագահ՝ Արամ Մարյամ, ՀՀ ԳԱԱ
նախագահ՝ Աշոտ Սահյան, ԿԳՍՍ փոխնախարար՝ Դանիել Դանիելյան,
Ա. Խաչատրյանի տուն-թանգարանի տնօրեն՝ Արմեն Գրիգորյան

2

Դանիել Դանիելյան, Դավիթ Դազարյան

Միզունառում՝
Նվիրված
Հայաստանի
Երաժշտական
(Երգչախմբային)
ընկերության
հիմնադրման
65-ամյակին

5

Միզունառում՝ Նվիրված Հայաստանի Երաժշտական (Երգչախմբային) ընկերության հիմնադրման 65-ամյակին

«Ռովեր» կամերային երգչախումբ, խմբավար Սոնա Շովիաննիսյան

Դագարոս Սարյանի անվ. արվեստի դպրոցի երգչախումբ, խմբավար Գրիգոր Շարությունյան

1 Հոկտեմբերի 16-ին Կոմիտասի անվ. կամերային երաժշտության տան դահլիճում կայացել է Հայաստանի երաժշտական (Երգչախմբային) ընկերության հիմնադրման 65-ամյակին նվիրված հոբեյանական երեկո:

Միջոցամանը ներկա է եղել ՀՀ ԿԳՄՍ նախարարի տեղակալ Ղանիել Ղանիելյանը: Նա շնորհավորել է Հայաստանի երաժշտական (Երգչախմբային) ընկերության հոբեյանի կապակցությամբ՝ նշելով, որ այս իրողությունը հպատության գգացում է առաջացնում: «Ամգմահատելի է

Ավետյան Նավասարդուած

որպաներով սիրված է բոլորի կողմից և համախմբում է ոլորտի ներկայացուցիչներին: Նախարարի տեղակալն իր խորին երախտագիտություն է հայտնել Հայաստանի երաժշտական (Երգչախմբային) ընկերության նախագահ Ղավիր Ղազարյանին անգնահատելի ներդրման և ավանդի համար՝ նրան մաղթելով քաջառողջություն և երկար տարիների

նին, Ժիրայր Ալբումյանին, Կարեն Ալբումյանին և իրենց զավակներին, ինչպես նաև վաստակավոր կոլեկտիվ Հայաստանի թ. Ալբումյանի անվ. երգի-պարի պետական անսամբլին:

Նշենք, որ երեկոյի ընթացքում ելույթով հանդես են եկել «Ռովեր» պետական կամերային երգչախումբը, խմբավար-

Ասահիտ Ներսեսյան

Մարիամ Զորյարյան, Մերի Մովսիսյան

Վահիկ Ռուհի, Տիգրան Շակորյան

Քնարիկ Տեր-Միմոնյան, Արգա Պովամյան

այն փաստը, որ 65 տարի շարունակ Հայաստանում գործում է երաժշտության (Երգչախմբային) ընկերություն, որն իր շորջըն է համախմբում մեկ Ազգային ակադեմիական, երեք պետական կամերային, մանկական, դպրոցական, մարզային բազմաթիվ եղանակակիր հարստություն: Երաժշտական ընկերությունը տարիներ տարիներ միավորում է նաև երաժշտական գործությունը մերկայացուցիչներին և երաժշտական մերժությունը: Տարիներ շարունակ գործելով երևանի սրտում իր տեսքով՝ և բովանդակությամբ այս կառույցն ուշադրություն է գրավում, հետաքրքրություն առաջացնում անգամ երեխաների և պատանիների շրջանում: Հատկանշական է, որ նրանցից շատերը հետագայում ընտրում են երաժշտական տանող այդ ուղին:

Ղանիել Ղանիեյանն անշափ կարևորել է նաև այն փաստը, որ երկար տարիներ Հայաստանի երաժշտական (Երգչախմբային) ընկերությունը ղեկավարում է Ղավիր Ղազարյանը, ով իր մասնակիութական բարձր կարողություններով, պրոֆեսիոնալիզմով, գործունեությամբ, մարդկային բարձր

ստեղծագործական գործունեություն:

Հայաստանի երաժշտական ընկերության նախագահ Ղավիր Ղազարյանը շնորհակալություն հայտնեց գնահատանքի համար և համեմտ եկել ողբույնի խոսքով: Հայաստանի երաժշտական ընկերության նախագահը ներկաներին հանգամանորեն ներկայացրել է ընկերության գործունեությունը ու երկար տարիների անցած ուղին: Հայ մեծ երախտավոր, խմբավար, մանկավարժ, ԽՄՀՄ և ՀԽՍՀ ժողովրդական արտիստ Թաթուլ Ալբումյանը, ով հանդիսացել է ընկերության առաջին նախագահը, նրա պատվին ընկերության նախագահության որոշմամբ ստեղծել են «Թաթուլ Ալբումյան հուշամեդալ», որով երեկոյի ընթացքում պարզեատեցին արվեստի հայտնի գործիչներին, այդ թվում նաև թ. Ալբումյանի զավակներին՝ Ուլրեն Ալբումյա-

ներ՝ Սոնա Շովիաննիսյան, Նարինե Ուսկանյան, Ղազարոս Սարյանի անվ. արվեստի դպրոցի երգչախումբը, խմբավար Գրիգոր Շարությունյան, ՀՀ ժողովրդական արտիստ Սվետլանա Նավասարդյանը, Կոմիտասի անվ. լարային քառյակը, ՀՀ վաստակավոր արտիստ Աննա Մայիսյանը, ՀՀ վաստակավոր արտիստ Անահիտ Ներսեսյանը, Տիգրան Շակորյանը (տեսող), Մերի Մովսիսյանը (սոպրանո), Գևորգ Դարայանը (դուդուկ) և այլոր: Համերգի ընթացքում հնչել են հայ և եվրոպական կոմպոզիտորների ստեղծագործություններ:

Երեկոն վարել է երաժշտագետ Նոնա Ուսկանյանը:

Նյուք քաղված

«Կոմիտաս» լարային քայլակ

Ա. Քարաջանյանի անվ. երաժշտամանկավարժական քոլեգի արական սեպտետ,
ղեկավար՝ Մամիկոն Անդրեասյան

Софа Азнаурян. “Роковое пророчество”

(VII Фестиваль современной армянской музыки)

По инициативе Союза композиторов Армении и при содействии МОНКС РА в Ереване проходит VII Фестиваль современной армянской музыки. В этом году фестиваль проходит с 7 мая по 31 октября. Он открылся концертом, посвященным лауреатам Государственной премии РА, композиторам Грачья Меликяну и Рубену Саркисяну.

9 октября в зале Союза композиторов Армении состоялся очередной концерт фестиваля, в котором прозвучала монопера Софы Азнаурян “Роковое пророчество” (“Надежда”). Литературной основой оперы послужила новелла Зинаиды Гиппиус “Вымысел” (1906), повествующая о неизвестности судьбы человека, о желании проникнуть в эту неизвестность, о предсказаниях и пророчествах.

Монопера имеет интересную творческую судьбу. Премьера состоялась в 2004 году в рамках Международного музыкального фестиваля, посвященного 75-летию Авета Тертеряна и сразу же была принята музыкальной общественностью. “Большое, психологически напряженное произведение никого не оставило равнодушным. Оно предстало в потоке новой музыки как явление совершиенно неожиданное и по теме, и по жанру”, – писала Маргарита Рухян в своей статье “Премьера, ставшая событием”. Неоднократно исполнявшаяся в международных музыкальных и театральных фестивалях (“Айфест”, “Арммона”, “Рождественские встречи”) в Армении и в России, опера удостоилась высокой оценки выдающихся исполнителей и режиссеров.

Певица Арцвик Демурчян – третья исполнительница этой моноперы. Вспомним первую исполнительницу и

автора либретто – профессора Ереванской консерватории им. Комитаса Маргариту Овсепян, которая неоднократно ее исполняла в концертном и сценическом вариантах и Лию Саркисян, которая исполнила ее в 2017 году в сценической постановке.

но назвать такое содружество в данном исполнении триединством автора, певицы и концертмейстера. Напряженная атмосфера в наэлектризованном зале была в ожидании чуда, которое должно было случиться с героиней, но в итоге пророчество привело к жизненной трагедии.

Солистка, “рассказывающая” свою историю в течение 50 минут, нашла в музыке свое особое, новое преломление образа молодой женщины. Эту возможность различия в подходах к музыкальному материалу дает богатая состояниями мыслей и души музыка Софы Азнаурян. И как написала в своем поздравлении после концерта музыкант Лилит Епремян, “несмотря на концертное исполнение, солистка смогла выразительной сценической игрой и использованием наибольшего драматического напряжения, высоким профессионализмом добиться оригинальности воплощения. Особо хотела бы отметить профессионализм пианисты – концертмейстера Саеник Магакян, которая казалась дирижером музыкальной части, ее опорой и базисом”.

Думается, что музыка моноперы Софы Азнаурян дает сегодняшнему вокалисту (да и пианисту-концертмейстеру тоже, ибо настроения героини часто воплощаются в многообразных фортепианных образах-настроениях) большие возможности для выявления себя как художника. И солистка Арцвик Демурчян смогла прочувствовать и донести до слушателя обнаженные, обжигающие эмоции главной героини. Браво талантливому автору и ярким исполнителям.

МАРГАРИТА КИРАКОСЯН
музыкант

Станислав Бахшян (ударные), Саеник Магакян (фортепиано),
Арцвик Демурчян (сопрано)

Софя Азнаурян и
Наталья Гончар-Ханджян
после концерта

Об исполнении трудной для интерпретации и восприятия (особенно для тех, кто слышал ее впервые) моноперы Софы Азнаурян в этот вечер, 9 октября 2023 года, в Союзе композиторов можно написать лишь хвалебные слова. И в адрес главных исполнителей – солистки Национального академического оперного театра им. А. Спендиаряна, обладательницы роскошного лирико-колоратурного сопрано Арцвик Демурчян и концертмейстера, профессора Ереванской консерватории им. Комитаса Саеник Магакян; и в адрес артиста Национального филармонического оркестра Армении Станислава Бахшияна (ударные инструменты).

В целом исполнению произведения была характерна высокая степень объединения мыслей, чувств, воли, которые открывают просторы для настоящего творчества. Может-

теть, хотела бы отметить профессионализм пианисты – концертмейстера Саеник Магакян, которая казалась дирижером музыкальной части, ее опорой и базисом”.

Думается, что музыка моноперы Софы Азнаурян дает сегодняшнему вокалисту (да и пианисту-концертмейстеру тоже, ибо настроения героини часто воплощаются в многообразных фортепианных образах-настроениях) большие возможности для выявления себя как художника. И солистка Арцвик Демурчян смогла прочувствовать и донести до слушателя обнаженные, обжигающие эмоции главной героини. Браво талантливому автору и ярким исполнителям.

ВСЕ ВАШЕ, ВАЧЕ ВАГАНОВИЧ, ДОРОГОЙ

(к 100-летию со дня рождения Ваче УМР-ШАТА)

Исполнилось 100 лет со дня рождения одного из корифеев армянской музыкальной педагогики – Ваче Вагановича Умр-Шата, моего Учителя. Наследник блестательных традиций А. Гольденвейзера и Г. Нейгауза, эпохи великих служителей, более шестидесяти лет посвятил педагогической деятельности – вначале в лениннаканском, затем ереванском музыкалище им. Р. Меликяна и ереванской консерватории.

В мире всегда было много преподавателей, меньше учителей, еще меньше Учителей. Вы были одним из них, Ваче Ваганович, дорогой, – Учителем с большой буквы!

О таком учителе я, 12-летняя девчушка, могла только мечтать. Как Вы играли! Живая игра, и какая! Совсем рядом. Я захлебывалась от восторга, меня было, буквально, “не оторвать” от рояля. Уже через полгода я сыграла первый сольный концерт с Инвенциями Баха, а через год – часть Концерта Хачатуриана с училищным оркестром (дир. Гоар Агасиевна Арутюнян).

Мой гениальный учитель обладал волшебным даром учить, не подавляя, не подчиняя, оберегая в ученике его собственный голос. Истинный аристократ духа он верил в “уважение к личности”, как бы ни был годами мал ее носитель. Счастливейшие годы благоговейного вхождения в мир большой музыки незаметно формировали в нас важность миссии служения ей...

В неказистом 7-м классе училища им. Р. Меликяна заключался для меня весь мир музыки, преломлявшийся через учителя, оседающий в памяти жестом, чувством, звуком. Он много играл и играл божественно! Через Ваче Вагановича я полюбила фортепианный звук, завораживающую магию фортепианного звука, который мне так нравилось “раскрашивать”. В своей кажущейся безбрежности, музыка обретала границы, обретая при этом и статус говорящей “части речи”, оставаясь внутри живой и дышащей. Любимые протяженные горизонтали Ваче Вагановича... Как сейчас, сплю его голос: “Дальше, Светик, дальше – мысль без конца развивается, продолжается, точка только в самом конце”, – первые уроки обобщения. Потом прибавилось: “Проще, Светик, проще”, – уроки достоверности, “выверенности” чувства. А уроки-импровизации, по сути, были поиском наиболее свободных и, стало быть, наиболее точных исполнительских решений – первый, пройденный мной курс интерпретации!

Звук и образ шли к роялю, выбор его большого значения не имел. Ноты! Наизусть с первого урока – выстраивалось

пространство для творчества, которое изначально двигалось от общего к частному. Не позволяя слушать чье-либо исполнение, пока не обретешь собственное хоть и робкое прочтение. Масса заповедей на все времена... Наши уроки заканчивались далеко за полночь, складываясь в годы самоотверженного труда.

Ваче Вагановичу выпало самое сложное в учительском труде – поставить фундамент, который долгие десятилетия артистического труда служил непоколебимо надежной опорой моего сценического действия.

Не счесть, сколько больших и малых дорог было пройдено по стране этим истинным носителем Знания в годы заведования фортепианной секции методкабинета при Минкульте Арм. ССР, а составленный в те же годы совместно с Г. В. Сараджевым сборник для начинающих, на национальных музыкальных образцах, и сегодня не имеет себе равных. Долгие годы Ваче Ваганович музыкально, наравне с родителями, отстаивал мое, так называемое, неравнoprавие, что давало мне силы выстоять и умножать свою любовь к тому, что с годами вылилось в смысл моего существования.

Удивительно теплый, заботливый, как-то по-детски незащищенный, проницательного ума и с тонким юмором, добреийший, легкоранимый человек был непреклонен во всем, что касалось нравственных принципов. Мои первые уроки Служения – от дорогого учителя. Помнится его невероятное почитание родителей. Отец его, композитор хормейстер Ваган Умр-Шат был одним из апологетов хорового движения в Армении. Мать, Ашхен Михайловна Умр-Шат, получившая образование в знаменитой тифлисской школе Гаянц, занималась переводами стихов русских поэтов, в частности, Маяковского.

Сам Ваче Ваганович окончил тбилисскую консерваторию по классам И. Айсберга и Т. Чарекишвили. Рекомендация, данная ему для поступления в аспирантуру московской консерватории, была подписана Арамом Ильичем Хачатурином. Восхищенный умршатовским исполнением своего концерта на ленинканской премьере, он в дальнейшем отсыпал готовящих его концерт пианистов к Ваче Умр-Шату.

Кстати, Ваче Умр-Шат обладал совершенно поразительной способностью диагностировать талант, проявляя при этом чудеса интуиции.

Широта его тифлисской натуры проявлялась во всем, что бы ни делал в быту ли, во взаимоотношениях, но еще более

в мироощущении, в заданном мире празднике жизни.

Казалось, и выбранный им среди стольких инструментов царственно величественный рояль “отвечал” по-своему тому же... Ученики обожали его. Хлебосольством гостеприимного умршатовского дома пользовались П. Лисицян и З. Долуханова, Д. Башкиров и Л. Власенко, Т. Амирджиби и Н. Дмитриади... Если бы не травмы...

Впервые, музыку, какой бы я ее хотела слышать, услышала “из Ваших рук”, Ваче Ваганович... Путь от моего первого сольного концерта в 12 лет до лауреатства на двух международных конкурсах – путь Вашего педагогического подвига, Ваче Ваганович, дорогой! Спасибо Вам за фантастическое долготерпение, фантастическую веру в меня...

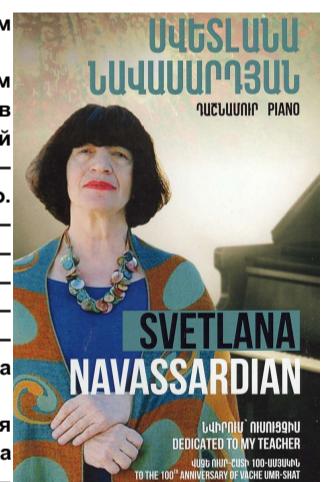
Меня сильно смущала какая-то особая почтительность, с которой он в последние годы обращался ко мне, помнящий еще время, когда меня называли “цыплёнком” в мои неполные 12 лет. Наши редкие встречи проходили на возвышенных тонах. Мой дорогой учитель избегал говорить о чем-то, может, и наболевшем, но могущим ввергнуть нас в пучину рутины.

В последний раз мы виделись перед моими гастролями в Америке, в 98-м. Я принесла ему кассету с последнего московского концерта. Он слушал как-то по-особенному, обняв магнитофон. Вдруг слышу: “Ты – великий музыкант, Светик. Кто сейчас так играет...” (произношу не вслух).

“Все Ваше, Ваче Ваганович, дорогой!!!”

СВЕТЛАНА НАВАСАРДЯН
14.11.2023 г. Страсбург

<https://golosarmenii.am/article/196024/vse--vashe--vache-vaganovich--dorogoq?fbclid=IwAR0DzMNibgL5brmdp9qS5oSumadkpNuhLgG1qAYI9AIEGIHjlhN665fSSBI>

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ՀՐՑՎԱՅՅԱՆ ՄԾՎԿՈՒՅԹԻ ՀԵՏ

ՀԱՍՎՁԳՎՅԻՆ 95 ՏՐԵԿԱՆ

Սեպտեմբերի 12-18-ը, շնորհանդեսների միջոցով Համագյայն հայ կրթական և մշակութային միության 95-ամյակի (1928-2023 թթ.) առթիվ միջոցառումների էն իրականացվում Հայաստանում, մայրաքաղաք՝ Երևանի ազգային կենտրոններում: 5 շնորհանդեսներով տարբեր մշակույթի արվեստների դրսնորումներով:

Իրականացվում էն Արցախի մշակույթի լուսաբանումը արվեստի միջոցով:

Գտնված էր մատուցման գնահատելի ձև իրատարակությունների միջոցով արցախի գորոների, բանաստեղծների պոեզիան: Առաջին շնորհանդեսը «Արցախ. անավարտ պատերազմ» լուսանկարիչ Դավիթ Ղահրամանյանի լուսամկարության ալբոմի շնորհանդեսը

«Արցախ. անավարտ պատերազմ» լուսանկարիչ Դավիթ Ղահրամանյանի լուսամկարության ալբոմի շնորհանդեսը

Կտավ արցախի նկարիչների գործեր էն ցուցադրված, որ կարողացել էն փրկել ազերիների ավերումներից Շուշիում:

Դրանք ներկայացրեց Dizak Art հիմնադրամը, որոնց ներկայացուցիչներն էն Գայանե Բուդայանը, Երազիկ Դայրիյանը:

Ցուցադրված էր քանդակագործ Մազմանյանի մեկ ստեղծագործությունը:

Ինձ համար շատ հարազատ է «Բագին» պարբերաթերթի, այսինքն ամսագրի 60-ամյակը, մի քանի տարի առաջ նվիրաբերեց տասնյակ համարների կապոնները էջմանին Մատենադարանի գրադարանին, ինքու էն այս ստացել նվեր շատ տա-

Դայրիյանի գործների միության նախագահ է. Միլիտոնյանի ողջումի խոսքը հեղինակ գրքներներին

պետք է կոմիտասի «Հայաստան» երգեր. անկրնելի կատարում, որ մինչև հիմա ունկերուս է, «Արամ Խաչատրյան» համերգասրահում Վարդան Մամիկոնյանի նվազակցությանը, 2015 թ., Դայրության 85-ամականության 100-րդ տարելիցի կապակցությամբ էր:

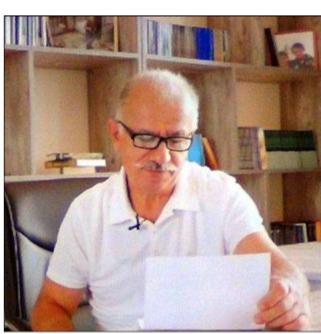
Չէի կարող Համագայնի տունին չիշշատակել Գևորգ Ջանեանին և Գրիգոր Փիտեճեանին. մտավորականներ, որոնք երկար

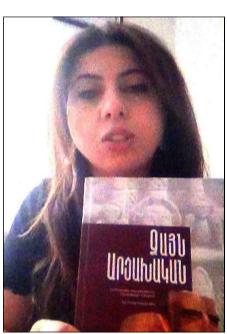
Երկ շրջանավարտ արցախի Արքուր Խաչենցի ելույթը Շարութի բարրարով Ավետիք Խոհականի գրադարանում

տերազմ» լուսանկարիչ Դավիթ Ղահրամանյանի լուսանկարների պատերազմական ալբոն էր, իրականացվում ժողովրդական ստեղծագործության բանգարանում, ազգային հայկական կիրառական արվեստի գլուխգործոցներով պարուրված սրահում:

Ինձ համար առաջ հայերնասեր, երաժշտագետ-միջնադարագետն անհսկին անթիկասական հոգևորական, այնուհետև վառ նոտավորական, հասարակական գործիչ, երօնմկահիշատակ, ամերիկանական Գրիգոր Փիտեճեանի կողմից: Անձնավորություն,

Բանաստեղծ, Արցախի գորոների միության նախագահ Նորեկ Գասպարյան

Գրականագետ, Արցախի Նարեկացի համալսարանի դասախում՝ Ամայիս Գրիգորյան

Դամագգային հայ կրթական և մշակութային միության նախագահ, Խմբավար, շվիահար, դուռուկահար Զաքար Քեշիշյան

Մահսուր Սեղրակ Երկամյան, Գոհար Ճագոյան, Զաքար Քեշիշյան

Ընդհանրապես, բոլոր շնորհանդեսներն իրականացան ազգային շնորհապես պատմական վայրերում: 2-րդ համադիպումը՝ Ավետիք Խսահակյանի անվ. կենտրոնական գրադարանում Ար-

ով մտատանջ էր 1915 թվականի Դայրության 85-ամականության նախատակների համար և կրկնակի անգամ հոգեմաշչու մտատանջ մշակութային կորուսի համար: Նրա այդ մտատանջությունն ինձ էլ պատեց, երբ այդ մասին նա իր ելույթում նշեց իմ կողմից կազմակերպած Շինուակարերոյի «Ակոռ»-ում ներկա էն Բեյլութիք հյուլեր կուտրաստորդականների հետ միասին: Նաև շնորհավորում էն գևորգ Ջանեանի հետ մեր համատեղ ջաներով ստեղծած ծայներինը: Երգիչ, խմբավար և կամավորական Գևորգ Ջանեանը, ով զոհվեց հերոսի նախատակությամբ 2020 թ. 44-օրյա արցախյան պատերազմում: Ի դեպ, ասեմ, որ Համագայինի Լու Անցելեսի ատենապետ՝ Տիգրան Պապյանը նույնպես ներկա էր 95-ամյակի բոլոր միջոցառումներին: Եվ ախտում էն Գևորգի կորսույն համար: Պատկերացնում են, թե որքան ոգևորված

ցելություններ է ունեցել տարբեր նախագծերով Արցախում, հատկապես իրեն շատ հարազատ Շուշիում:

Դաշորդ շնորհանդեսն նվիրված էր «Բագին» պարբերաթերթի 60-ամյակին, Դայրիյանի ազգային գրադարանի թանանական մեջ դահլիճում: Հանդիսավորում նվիրված էր «Բագին»-ի Կայք էջի բացմանը, «Բագին մատենաշարի» Ահատորի Դարությունը Ջյուրջյանի «Սիյուռը և ինքնացում» գրի ներկայացմանը:

Նաև անհրաժեշտ է նշել և թամանյանական պրակի հարլի ներքո Զաքար Քեշիշյանի երաժշտական խոսքի փոխարեն երաժշտական ողջույնը Բագինի բոլոր ժամանակների գլխավորելուն:

Այստեղ էլ նույնպես ելույթը ունեցավ Արքուր Խաչենցը: Այնուհետև միջոցառմանը միացավ Ստեփան Բաբաբերյանը:

Համագգայինը համախմբել էր ազգային սեպտեմբերյան այդ օրերին, և դեռ չգիտեինք ինչ է սպասվելու մեջ և մեր արցախի հայրենակիցներին:

ԳՐԱՐ ԾԱԳՈՅԱՆ
ԵՐԱԺՄԱՆԱԳԵՏ

Զաքար Քեշիշյան, քանդակագործ
Մազմանյան, Սեղրակ Երկամյան,

Մահսուր Սեղրակ Երկամյան,
Զաքար Քեշիշյան

